

“मीठे बच्चे – यो पढाइ हो सबै भन्दा उत्तम । यसलाई नै कमाइको स्रोत भनिन्छ, पढाइमा पास हुनु छ भने शिक्षकको मतमा चलिराख ।”

प्रश्न:- बाबाले ड्रामाको रहस्यलाई जानेर पनि आफ्ना बच्चाहरूलाई कुनचाहिँ पुरुषार्थ गराउनु हुन्छ?

उत्तर:- बाबाले जान्नुहुन्छ- नम्बरवार नै सबै बच्चाहरू सतोप्रधान बन्छन् तर बच्चाहरूलाई सदा यही पुरुषार्थ गराउनु हुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! यस्तो पुरुषार्थ गर जसले गर्दा सजाय खान नपरोस्। सजायबाट छुट्नेको लागि जति हुन सक्छ प्रेमले बाबालाई याद गर। हिँडा-डुल्दा, उठ्दा-बस्दा यादमा रह्यौ भने धेरै खुसी हुन्छ। आत्मा तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्छ।

ओम् शान्ति। अहिले बच्चाहरूलाई थाहा छ- बाबाले हामीलाई ज्ञान र योग सिकाउनु हुन्छ। हाम्रो योग कस्तो हो, त्यो त बच्चाहरूले नै जान्दछन्। हामी जो पवित्र थियौं, अहिले अपवित्र बनेका छौं किनकि ८४ जन्मको हिसाब त चाहिन्छ नि। यो ८४ जन्मको चक्र हो। यो पनि उनीहरूले नै जान्नेछन् जसले ८४ जन्म लिन्छन्। तिमी बच्चाहरूलाई बाबाद्वारा थाहा भएको छ। अब यस्तो बाबाले भनेको पनि मान्दैनौ भने अरु कसले भनेको मान्छौ त! बाबाको मत मिल्छ। यस्ता धेरै छन् जसले एकदमै मान्दैनन्। करोडौंमा कोहीले मात्र मान्छन्। बाबाले शिक्षा पनि कति स्पष्ट सँग दिनु हुन्छ। तिमी बच्चाहरू नै नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार मान्छौ। सबैले समानरूपले त मान्ने छैनन्। शिक्षकको पढाइलाई सबैले एकरस मान्दैनन् अथवा पढ्दैनन्। नम्बरवार कसैले २० अंक लिन्छन्, कसैले कति अंक लिन्छन्। कोही त फेरि फेल पनि हुन्छन्। फेल किन हुन्छन्? किनकि शिक्षकको मतमा चल्दैनन्। त्यहाँ अनेक मत मिल्छ। यहाँ एउटै मत मिल्छ। यो हो अचम्मको मत। बच्चाहरू जान्दछन्- वास्तवमा हामीले ८४ जन्म लिएका छौं। बाबा भन्नुहुन्छ- जसमा प्रवेश गर्छ... यो कसले भन्यो? शिवबाबाले। म जसमा प्रवेश गर्छु, उनलाई भागीरथ भनिन्छ, उनले आफ्नो जन्मलाई जान्दैनथे। तिमी बच्चाहरू पनि पहिले जान्दैनथ्यौ। तिमीलाई अहिले सम्झाउँछु। तिमी यति जन्म सतोप्रधान थियौ फेरि सतो-रजो-तमोमा आउँदा-आउँदा तल उत्रिदै आयौ। अहिले तिमी यहाँ पढ्नको लागि आएका छौ। पढाइ हो कमाई, आमदानीको स्रोत। यो पढाइ हो नै सबै भन्दा उत्तम। त्यस पढाइमा आई.सी.एस.लाई सबै भन्दा राम्रो भनिन्छ। तिमी जो १६ कला सम्पूर्ण थियौ, अहिले कुनै गुण रहेको छैन। गाउँछन्- निर्गुण हारे मै कोई गुण नाही। सबैले यस्तो भनिरहन्छन्। सम्झन्छन् सर्वत्र भगवान हुनु हुन्छ। देवताहरूमा पनि भगवान हुनु हुन्छ, त्यसैले देवताहरूको सामुन्ने बसेर भन्छन्- मै निर्गुण हारे मै... हेजुरले नै दया गर्नुहोस्। गायन पनि छ- बाबा आनन्दका सागर हुनु हुन्छ, कृपा गर्नुहुन्छ, हामीमाथि दया गर्नुहुन्छ। भन्दछन्- हे ईश्वर, दया गर्नुहोस्। बाबालाई बोलाउँछन्, अहिले उहाँ बाबा नै तिमी सामुन्ने आउनु भएको छ। यस्तो बाबालाई जसले जान्दछन् उनीहरूलाई कति खुसी हुनु पर्छ! बेहदका बाबा जसले हामीलाई हरेक ५ हजार वर्ष पछि फेरि सारा विश्वको राजाई दिनु हुन्छ, त्यसैले कति अथाह खुसी हुनु पर्छ!

तिमीलाई थाहा छ- हामी श्रीमतमा सर्वश्रेष्ठ बनिरहेका छौं। यदि श्रीमतमा चल्थौ भने श्रेष्ठ बन्छौ। आधा कल्प रावणको मत चल्छ। बाबाले कति राम्रो सँग सम्झाउनु हुन्छ। तिमीले ८४ जन्म लिएका छौ, तिमी नै सतोप्रधान थियौ, अब तिमीलाई फेरि सतोप्रधान बन्नु छ। यो हो रावण राज्य। जब यस रावणमाथि जित हुन्छ तब रामराज्यको स्थापना हुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- तिमी मेरो ग्लानि गर्छौ। बाबाको नामको गायन गर्नुको सट्टा ग्लानि गर्छन्! बाबा भन्नुहुन्छ- तिमीले मेरो कति अपकार गरेका छौ। यो पनि नाटक बनेको छ। अब यो सम्झाइन्छ- यी सबै कुराबाट बाहिर निस्क। एकलाई याद गर। गायन पनि छ- सतको सङ्गतले २१ जन्मको लागि तार्छ। अनि डुबाउँछ कसले? तिमीलाई सागरमा कसले डुबायो? बच्चाहरूलाई नै प्रश्न सोध्नुहुन्छ नि। तिमीलाई थाहा छ- बागवान, खिवैया मेरै नाम हो। अर्थ नबुझेकाले बेहदका बाबाको धेरै ग्लानि गरेका छन्। फेरि बेहदका बाबाले उनीहरूलाई धेरै सुख दिनु हुन्छ। अपकार गर्नेहरूमाथि उपकार गर्नुहुन्छ। हामी अपकार गर्छौ भन्ने कुरा उनीहरूले सम्झ्दैनन्। बडो खुसीले भन्छन्- ईश्वर सर्वव्यापी हुनु हुन्छ। अब यस्तो त हुन सक्दैन। हरेकलाई आ-आफ्नो पार्ट मिलेको छ। यो पनि तिमीलाई थाहा छ- जब देवी-देवताहरूको राज्य थियो तब अरु कुनै राज्य थिएन। दुनियाँ सतोप्रधान थियो। अहिले तमोप्रधान भएको छ। बाबा आउनु हुन्छ नै दुनियाँलाई सतोप्रधान

बनाउन। त्यो पनि तिमी बच्चाहरूलाई नै थाहा छ। सारा दुनियाँलाई यदि थाहा भयो भने त यहाँ पढ्नको लागि कसरी आउन सक्छन्। त्यसैले तिमी बच्चाहरूलाई अथाह खुसी हुनु पर्छ। खुसी जस्तो खुराक छैन। सत्ययुगमा त तिमी धेरै खुसी रहन्छौ। देवताहरूको खानपिन आदि धेरै सक्षम हुन्छ। धेरै खुसी रहन्छ। अहिले तिमीलाई खुसी मिल्छ। तिमीलाई थाहा छ— हामी सतोप्रधान थियौं। अब फेरि बाबाले हामीलाई यस्तो फस्टक्लास युक्ति बताउनु हुन्छ। गीतामा पनि पहिलो-पहिलो अक्षर छ— मनमनाभव। यो गीता अध्याय हो नि। गीतामा कृष्णको नाम रौखाले सारा गडबड गरेका छन्। त्यो हो भक्ति मार्ग। बाबाले पनि ज्ञान सम्झाउनु हुन्छ, यसमा कुनैको कुरा छैन। केवल तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्नु छ। यो तमोप्रधान दुनियाँ हो। कलियुगमा हेर मनुष्यहरूको के हाल भएको छ। मनुष्य धेरै भएका छन्। सत्ययुगमा एक धर्म, एक भाषा र एक बच्चा हुन्छ। एउटै राज्य चल्छ। यस्तै ड्रामा बनेको छ। त्यसैले एक छ सृष्टि चक्रको ज्ञान, अर्को छ योग। ज्ञानको धुरी अनि पवित्रता। मुख्य कुरा बाबाले सम्झाउनु हुन्छ— यस समयमा सबैको तमोप्रधान जीर्ण अवस्था छ, विनाश सामुन्ने खडा छ। अब बाबा भन्नुहुन्छ— तिमीले मलाई पावन बनाउन आउनुहोस् भनेर बोलाएका छौ। तिमी पतित बनेका छौ। पतित-पावन मलाई नै भन्छन्। अब मेरो साथमा योग लगाऊ, म एकलाई याद गर। मैले तिमीलाई सबै कुरा सत्य नै बताउँछु। तर तिमी जन्म-जन्मान्तर असत्य नै बन्दै आयौ। सतोप्रधानबाट तमोप्रधान बनेका छौ।

बाबाले बच्चाहरू सँग कुराकानी गर्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! अहिले तिम्रो आत्मा तमोप्रधान बनेको छ। कसले बनायो? ५ विकारले। मनुष्यहरूले त धेरै प्रश्न सोधेर दिमाग नै खराब गरिदिन्छन्। शास्त्रार्थ गर्दा आपसमा लडाईं नै गर्न थाल्छन्। एक-अर्कोलाई लट्ठी पनि लगाउँछन्। यहाँ त बाबाले तिमीलाई पतितबाट पावन बनाउनु हुन्छ, यसमा शास्त्रहरूको के काम। पावन बन्नु छ नि। कलियुग पछि फेरि सत्ययुग अवश्य आउनु छ। सतोप्रधान पनि अवश्य बन्नु छ। बाबा भन्नुहुन्छ— आफूलाई आत्मा सम्झ। तिम्रो आत्मा तमोप्रधान बनेको छ त्यसैले शरीर पनि तमोप्रधान मिल्छ। सुन जाँति क्यारेटको हुन्छ गहना पनि त्यस्तै बन्छ। मिसावट हुन्छ नि। अब तिमीलाई २४ क्यारेट सुन बन्नु छ। देही-अभिमानी भव। देह-अभिमानमा आउनाले तिमी छि-छि बनेका छौ। कुनै खुसी छैन। बिमारी, रोग आदि सबै छन्। पतित-पावन म नै हूँ। मलाई तिमीले बोलाएका हो। म कुनै साधु-सन्त आदि होइन। कोही आउँछन् भने भन्छन्— गुरुजीको दर्शन गरौं। भन, गुरुजी त हुनु हुन्न। दर्शनबाट पनि कुनै फाइदा पनि छैन। बाबा त हरेक कुरा सहज सम्झाउनु हुन्छ। जति याद गर्नेछौ त्यति तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्छौ। फेरि देवता बन्छौ। तिमी यहाँ फेरि देवता सतोप्रधान बन्न आएका छौ। बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर्नाले तिम्रो कट निक्लन्छ। सतोप्रधान बन्छौ। पुरुषार्थबाट नै बन्छौ नि। उठ्दा बस्दा हिँड्दा बाबालाई याद गर। के स्नान गर्दा बाबालाई याद गर्न सक्दैनौ? आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबालाई याद गरौं भने कट निक्लन्छ र खुसीको पारो चढ्ने छ। तिमीलाई कति धन दिन्छु। तिमी आएका छौ विश्वको मालिक बन्नको लागि। त्यहाँ तिमीले सुनको महल बनाउने छौ। कति हीरा जुहारत हुन्छ। भक्तिमा जो मन्दिर बनाउँछन् तिनीहरूमा कति हीरा जुहारत हुन्छ। धेरै राजाहरूले मन्दिर बनाउँछन्। यति हीरा सुन कहाँबाट आउँछ। अहिले त छैन। कसरी चक्र घुम्छ यो ड्रामालाई पनि तिमीलाई थाहा छ। यो तिनीहरूकै बुद्धिमा बस्छ जसले ज्यादा भक्ति गरेका छन्। नम्बरवार नै सम्झन्छन्। यो कुरा थाहा हुन्छ— कसले धेरै सेवा गर्छन्, को धेरै खुसीमा रहन्छन्, को को योगमा रहन्छन्? त्यो अवस्था पछि गएर हुन्छ। योग पनि जरुरी छ। सतोप्रधान बन्नु छ। बाबा आउनु भएको छ त्यसैले उहाँबाट वर्सा लिनु छ। यिनले पनि भन्छन्— बाबा त मेरो साथमा हुनु हुन्छ। म सुनिरहेको छु। तिमीलाई सुनाउँदा मैले पनि सुन्दै जान्छु। कसैलाई त सुनाउनु हुन्छ नि। ज्ञान अमृतको कलष तिमी माताहरूलाई मिल्छ। माताहरूले सबैलाई बाँड्छन्। सेवा गर्छन्। तिमीहरू सबै सीताहरू हो। राम एक हुनु हुन्छ। तिमीहरू सबै सजनी हो, म साजन हूँ। तिमीलाई श्रृंगार गरेर घरमा पठाइदिनु हुन्छ। गाउँछन् पनि उहाँ पिताको पनि पिता, पतिको पनि पति हुनु हुन्छ। एकातिर महिमा गर्छन् अर्कातिर ग्लानि गर्छन्। शिवबाबाको महिमा अलग छ, कृष्णको महिमा अलग छ। पद सबैको अलग-अलग छ। यहाँ सबैलाई मिलाएर एउटै गरिदिएका छन्। अन्धेर नगरी... तिमी अब बाबाको बनेका छौ। शिवबाबाको नाती-नातिना हो। तिमीहरू सबैको हक लाग्छ, यी बाबा सँग त सम्पत्ति छैन। सम्पत्ति मिल्छ हृदको र बेहृदको। तेस्रो कोही छैन जसबाट वर्सा मिलोस्। यिनले भन्छन्— म पनि उहाँबाटै वर्सा लिन्छु। पारलौकिक परमपिता परमात्मालाई सबैले याद गर्छन्। सत्ययुगमा याद गर्दैनन्। सत्ययुगमा हुन्छन् एक पिता र रावण राज्यमा हुन्छन् दुई पिता। संगममा हुन्छन् तीनवटा पिता— लौकिक, पारलौकिक र तेस्रो अनौठो अलौकिक पिता। यिनीद्वारा बाबाले वर्सा दिनु हुन्छ। यिनलाई पनि उहाँबाटै वर्सा मिल्छ। ब्रह्मालाई एडम पनि भनिन्छ। आदि पिता (ग्रेट-ग्रेट ग्रेन्ड फादर)। शिवलाई त फादर नै भनिन्छ। मनुष्यहरूको वंशावली ब्रह्माबाट नै सुरु हुन्छ, त्यसैले उनलाई सबै

भन्दा महान् हजुरबुवा भनिन्छ। ज्ञान त धेरै सहज छ। तिमीले ८४ जन्म लिएका छौ। सम्झाउनको लागि चित्र पनि छन्। अब यसमा उल्टो सुल्टो प्रश्न गर्न आवश्यक छैन। ऋषि-मुनिहरू सँग पनि सोध्दा उनले नेति-नेति भन्थे। अब बाबा आएर आफ्नो परिचय दिनु हुन्छ। त्यसैले यस्तो बाबालाई कति प्यारले याद गर्नु पर्छ।

अब तिमी बच्चाहरू बिस्तारै-बिस्तारै ड्रामा अनुसार माथि चढ्दै जान्छौ। कल्प-कल्प नम्बरवार कोही सतोप्रधान, सतो, तमो बन्छन्। यस्तै पद त्यहाँ मिल्छ, त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! राम्रो सँग पुरुषार्थ गर जसले गर्दा सजाय खान नपरोस्। पुरुषार्थ अवश्य गराइन्छ। बुझ्नु त हुन्छ- तिनीहरू नै बन्छन् जो कल्प पहिले बनेका थिए तर पुरुषार्थ अवश्य गराइन्छ। जो नजिकका हुन्छन् पूजा पनि राम्रो सँग उनीहरूले नै गर्छन्। पहिले-पहिले तिमी मेरो नै पूजा गर्छौ। फेरि देवताहरूको पूजा गर्छौ। अब तिमीलाई देवता बन्नु छ। तिमीले आफ्नो राज्य योगबलबाट स्थापना गरिरहेका छौ। योगबलबाट तिमीले विश्वको बादशाही लिन्छौ। बाहुबलबाट कसैले विश्वको बादशाही लिन सक्दैन। उनीहरू भाइ-भाइलाई आपसमा लडाइरहन्छन्। कति बारुद बनाउँछन्। एक-अर्कालाई ऋण दिइरहन्छन्। बारुद हो नै विनाशको लागि। तर यो कसैको बुद्धिमा आउँदैन किनकि उनीहरू सम्झन्छन् कल्प लाखौं वर्षको छ। घोर अन्धकारमा छन्। विनाश हुन्छ अरु सबै कुम्भकर्णको निद्रामा सुतिरहेका हुन्छन्, जागनेछैनन्। तिमी अहिले जागेका छौ। बाबा हुनु हुन्छ जागती ज्योति, ज्ञानका सागर। तिमी बच्चाहरूलाई आफू समान बनाउनु हुन्छ। त्यो हो भक्ति, यो हो ज्ञान। ज्ञानले तिमी सुखी बन्छौ। हामी फेरि सतोप्रधान बनिरहेका छौ, यो कुरा तिम्रो दिलमा हुनु पर्छ। बाबालाई याद गर्नु छ। यसलाई भनिन्छ बेहदको संन्यास। यो पुरानो दुनियाँ त विनाश हुनेवाला छ। प्राकृतिक प्रकोपले पनि मदत गर्छ। त्यस समयमा तिमीलाई खाना पनि पूरा मिल्नेछैन। हामी आफ्नो खुसीको खुराकमा रहने छौ। जान्दछौ- यो सबै खतम हुनु छ। यसमा अलमलिने कुरै छैन। म आउँछु नै तिमी बच्चाहरूलाई फेरि सतोप्रधान बनाउन। यो त कल्प-कल्पको मेरै काम हो। अच्छा-

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रुहानी बाबाको रुहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रुहानी बच्चाहरूको रुहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) स्वयं भगवान् हामीमाथि दयालु हुनु भएको छ, उहाँले हामीलाई पढाइरहनु भएको छ, यस नशामा रहनु छ। पढाइ आम्दानीको स्रोत हो त्यसैले छुट्याउनु हुँदैन।

२) अथाह खुसीको अनुभव गर्नु र गराउनु छ। हिँडा-डुल्दा देही-अभिमानि बनेर बाबाको यादमा रहेर आत्मालाई सतोप्रधान अवश्य बनाउनु छ।

वरदान:- आफ्नो श्रेष्ठ वृत्तिद्वारा विश्वको वातावरण परिवर्तन गर्ने आधारमूर्त भव तिमी बच्चाहरू केवल आफ्नो जीवनको लागि मात्र आधार होइनौ, विश्वका सबै आत्माहरूको आधारमूर्त हौ। तिम्रो श्रेष्ठ वृत्तिद्वारा विश्वको वातावरण परिवर्तन भइरहेको छ। तिम्रो पवित्र दृष्टिद्वारा विश्वका आत्माहरू र प्रकृति दुवै पवित्र बनिरहेका छन्। दृष्टिबाट सृष्टि परिवर्तन भइरहेको छ। तिम्रो श्रेष्ठ कर्मद्वारा श्रेष्ठाचारी दुनियाँ बनिरहेको छ। अहिले जब तिमी यति धेरै जिम्मेवारीको ताजधारी बन्छौ तब भविष्यमा ताज-तख्त मिल्छ।

स्लोगन:- सर्वशक्तिमान बाबालाई आफ्नो साथी बनायौ भने कुनै पनि विघ्नले तिमीलाई रोक्न सक्दैन।